

Öfwer den högwyrdige och höglärde herrens, herr Matthiæ Jsers s. s:æ theolo...

Rudeen, Torsten,

1 Ic Fol.

Öfver

Den Högtyrdige och Hög lärde Herrens
Herr MATTHIÆ JSERS

S.S. Theologiæ Doctoris, samt Kyrkoherdes och
Præsidis wed Stockholms Stora Kyrkia /

Kärästelige äldsta Sohns

Den Edle och Wälsborne

Herr JOHANNIS

JSERHIELMS

uti des blomstrande ungdoms Åhr

Dödelige Fränsälle /

Wid des Begräfning / som skedde i Stockholms Store
Kyrkia den 15 Aug. 1697.

Handwritten text, likely a list or account, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, possibly a date or a specific entry, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, likely a list or account, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, possibly a date or a specific entry, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, likely a list or account, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, possibly a date or a specific entry, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, likely a list or account, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Handwritten text, possibly a date or a specific entry, in a cursive script. The text is faint and mostly illegible due to fading and staining.

Der Hungren nu til dödz mång tusend fattig
slagit
Och en på sig alleen all af-und samka tordt/
Sin Broder Siutdom han i Sällskap med
sig tagit

Den i förmögne Huus en smärre Sorger giordt.
Der Hungren slutas ut / sig Brodren genom tränger:
Ach! at och Borg och Wacht som strå för honom stå!
Han bryter genom Ståhl in til de Cröntas Sanger
Och skynr en skära af den dyrsta Lefnadz-Trå.
En Trå / af hwilken hängt wår Wälfärd Hopp och Glädie.
Hwem undrar seen om Han sig funnit annorstans?
Om Han mot andra Huus tordt sileszwäld sig tilstadia/
När Kongar en haa frid i fasta Residens?
Och hwart är / Phoebe, nu tin Macht och Konst för-
swunnen /

Med den du forr til Lijfz de döda kallat har /
Som nu til Tinas Hiälp lå gansta swag är funnen?
Han fächtar an titt Folk / de sakna ditt Förswar.
Han har tin **B**serhielm i äldrens blomster röfwadt/
Hwars Lärdom wijda Wäg sin' Åhr har lupit om:
Hwars wett och ärfda dygd giordt honom allom prof-
wad /

Och Tu sielf ärnadt bland tin bästa Män ett rum.

Hvem trodde detta Lius så skyndsamt skulle släckias ?

Hwad annat kunde wij en haa förmodat förr ?

Men här är alt i Lopp: det går som Himlen täckias :

Till en sanfärdig Frid är endast Döden dörr.

Gudz Änglar hafwa då en fridsam Siäl ledsagadt /

När en så lifflig Wän all werldens Wäg måst gå :

När denna Menlöshet har Gud så högt behagat /

Och Paradiset bordt en täck Tillökning få.

Tu går nu / ädla Siäl / at lämna vårt Elände

Seen tu med unga Fiät / doch mogen ifröwer / träd

Tin Faders Spår / af all den wackra Werlden kände /

Dem till vår Efterwård Tu doch en sträckia fådt.

Tu lämnar thet tin Brö'r / som långseen göra börja

Hans Dygd odödelig med lifflig efterfölgd /

Samt lära honom så den Wöhn mehr lindrigt sörja

Den han en gärna sedt så snart af jorden hölgd.

Så niut till äwrig Tijd den Frögd dig Gud will dela :

Med Suckar lämna wij tin Kropp at sofwa still:

Och är min andra Sorg / at Konst och Tijd mig fela

Så skrifwa titt Beröm / som iag thet bör och will

T. Rudéen.